

ISLAMUL ȘI JIHADUL –

O Introducere

Pentru a intelege jihadul ca parte inerenta religiei musulmane, cursul acesta isi propune sa cerceteze istoria profetului Mahomed si a religiei sale, teologia Coranului si a culegerii de aproximativ 7.000 de spuse a lui Mahomed (culegere numita *Hadith*) cat si contemporaneitatea prin prisma razboiului sfant clar declarat sau usor voalat.

Islamul inseamna *supunere fata de Dumnezeu*, dar numai in maniera proclamata de Mahomed in Arabia secolului al VII-lea, Adeptii islamului sunt numiti musulmani si invata supunerea islamica prin studierea si memorarea celor doua surse autoritare pe care le au. Acestea sunt (1) cartea sfanta-Coranul, care contine profetiile lui Mahomed in 114 sure, sau capitole, si (2) *Hadith*, care este o colectie de aproximativ 7.000 de spuse si citate atribuite lui Mahomed. Putem intelege cel mai bine islamul cunoscand cate ceva despre remarcabilul „profet” al acestei religii, care desi nu stia sa scrie si sa citeasca, a avut o influenta cu un efect extraordinar asupra unei mari parti a planetei si a oamenilor timp de mai bine de 1370 de ani.

JIHADUL EXEMPLIFICAT PRIN VIATA LUI MOHAMED

Profetul Islamului Mahomed s-a nascut la Mecca, in Arabia, in anul 570 d.Hr. Intemeietorul islamului era numit in araba rasulu (A)llahi – *trimisul lui Dumnezeu*¹ Familia sa se tragea din tribul *qureysh* conducator al orasului Mecca, un trib idolatru si insetat de sange si razbunare. Tatal sau a murit inainte de nasterea lui Mahomed, iar acesta a fost crescut de bunicul sau, si mai tarziu de unchiul sau care era negustor. A invatat si el meseria negustorilor cu caravane si a intrat apoi in slujba unei rude bogate, pe nume Khadija. Khadija a fost atat de impresionata de onestitatea si caracterul lui Mahomed incat s-a casatorit cu el desi, ea era mai in varsta cu 15 ani decat el. Casatoria

---

¹ Nadia Anghelescu, *Introducere in Islam*, p. 30.

lor a durat 26 de ani, pana la moartea ei, conferindu-i lui Mahomed un statut important in societate si timp pentru a se dedica cautarilor sale religioase.

In vremea lui Mahomed, triburile arabe se razboiau continuu intre ele, si chiar dincolo de patria desertica a lui Mahomed, ostile necrutatoare ale persanilor si crestinilor (bizantini) purtau un razboi permanent pentru teritoriu si bogatii. Cat despre Mahomed, el ratacea in cautarea adevarului despre Dumnezeuul lui Avraam, Ismael si Isaac. Spre deosebire de majoritatea celor din tribul *qureysh*, Mahomed credea intr-un singur Dumnezeu. Era adesea nemulțumit de statutul idolatru, de imoralitatea si brutalitatea care caracterizau lumea din jurul lui. Era indeosebi indurerat de faptul ca sanctuarul de forma cubica din Mecca, Kaaba, despre care se credea ca a fost ridicat de Avraam si Ismael, era acum profanat de cei peste 300 de idoli, despre care ceilalti spuneau ca sunt mijlocitori inaintea lui Allah. Potrivit lui Mircea Eliade, Mahomed nu ar fi dorit sa infiinteze o alta religie, ci doar sa-i faca constienti pe semenii sai sa inceteze inchinarea politeista.²

In fiecare an, Mahomed, rudele sale apropiate si slujitorii sai petreceau calda luna a ramadanului retragandu-se langa Hira, un deal nu departe de Mecca. Intr-o noapte, in anul 610 d.Hr., in timp ce medita intr-o grota in apropierea Meccai, a avut o viziune a unui inger care zbura deasupra pamantului, si care a pretins a fi Gabriel. Aceasta aparitie nocturna i-a spus sa citeasca, sau sa recite.³ Mahomed a fost surprins si a incercat sa se impotriveasca, dar a auzit porunca din nou, simtind ca i se spune:

*„Citeste! in numele Domnului tau care a plamadit,
L-a plamadit pe om din sange inchegat
Citeste! Caci Domnul tau este cel mai slavit si mai bun,
El este cel ce (ne)-a invatat [sa purtam] condeiul,
L-a invatat pe om ceea ce n-a stiut!”*

Acestea au fost primele cuvinte profetice despre care se spune ca i-au fost daruite de Gabriel lui Mahomed, alcatuind primele versete ale Surei 96 din Coran. Inspaimantat de aceste evenimente, Mahomed a fost sigur ca fusese inselat de un sprit demonic numit *jinn*. Dar sotia sa Khadija si varul sau mai in varsta crestin, Naufal, au reusit sa-l

---

² Mircea Eliade, *Istoria Credintelor si Ideilor Religioasei*, p. 75.

³ Nadia Anghelescu, *Introducere in Islam*, p. 30.

convinga ca acelasi inger care ii vorbise lui Moise, il alesese pe Mahomed ca Profet al poporului sau. O data pornit in aceasta activitate, de-a lungul anilor care au urmat Mahomed a ajuns sa dicteze lungi pasaje care s-au constituit in Coran—„cuvantul lui Dumnezeu”, pentru toti musulmanii de pretutindeni, din toate vremurile. Aceste mesaje luate impreuna sunt de marimea a doua treimi din Noul Testament. In ele, Mohamed este numit „robul lui Allah”, dar este investit cu cea mai inalta autoritate, fiind ultimul si cel mai important profet al lui Allah, cel care reveleaza Adevarul omenirii. Coranul spune: „Stapanul tau este Dumnezeu si trimisul sau” (Sura 5:55). „Credem in Dumnezeu si in apostolul sau si ne supunem” (24:47). „Dumnezeu si trimisul sau au vorbit adevarul” (33:22). „Ascultati de Dumnezeu si de trimisul sau, ca nu cumva puterea sa se departeze de la voi” (8:46). „Cei care nu se supun lui Dumnezeu si apostolului sau, vor avea parte de iadul cu foc” (72:23). Forta acestor expresii desfide orice dezbateri. Paradisul, spune Coranul, poate fi obtinut doar prin supunere neconditionata fata de Allah si Profetul sau. Acesta este motivul pentru care din punct de vedere lingvistic este corect sa ne referim la musulmani cu termenul de mahomedani, desi lor nu le place aceasta porecla.

Deoarece Mahomed era analfabet, a trebuit sa depinda de ceea ce i-au spus altii despre Isus Hristos. El nu a avut acces la doctrinele sanatoase pe care le-au lasat apostolii care primisera mesajul lor direct de la Isus, nici la invatatiile ortodocsi care confirmasera adevarurile Bibliei in concilii bisericesci, in urma rugaciunii. Sursele de informare ale lui Mahomed au fost evreii care traiau in Arabia, sau cvasicrestinii care credeau multe traditii cu caracter mitic despre Hristos. In vremea aceea circulau diferite scrieri inselatoare despre Isus si Maria, scrieri condamnate de Biserica si considerate false in comparatie cu adevarul si faptele Scripturii (vezi Sura 19:22-35). In Coran exista afirmatii incorecte din punct de vedere istoric. Regele Saul este confundat cu Ghedeon (Sura 2:249), Maria din Nazaret este confundata cu Miriam, sora lui Moise si a lui Aaron. Dupa cum se stie, aceste doua femei din Biblie au trait la o diferenta de 1500 de ani! (Sura 19:28). Coranul prezinta si alte contradictii flagrante cu pozitia Scripturii. Astfel, Satan primeste porunca de la Dumnezeu sa se inchine lui Adam (Sura 15:28-39).⁴

In timpul primei parti a activitatii sale la Mecca, aceste revelatii si predici aveau un ton reformist. Nu se mentiona folosirea razboiului ca metoda de convingere. Cateva

---

⁴ Copleston F.S., *Christ of Mohamed? The Bible or the Koran?*, p. 414.

dintre declaratiile sale au fost tolerante, chiar conciliatorii fata de adeptii altor religii (Sura 2:62; 5:69). Mohamed a inceput sa predice impotriva zeilor care erau onorati in locul sfant la Ka/aba, o constructie cubica care se credea ca a fost reconstruita dupa potop de Avraam si fiul sau Ismael.⁵ Conducatorii clanului *qureysh* au ticluit planuri pentru a-l reduce la tacere o data pentru totdeauna pe reformatorul incomod. Mahomed si mica lui ceata de credinciosi au fost fortati sa petreaca trei ani de izolare intr-o fortareata dintr-o rapa la o distanta apreciabila de oras

Mahomed nu era inca foarte popular, dar reputatia sa se raspandise in alte comunitati arabe. Mai bine de 70 de barbati din Yathrib (Medina) l-au vizitat, declarand ca ei il vor apara pe profet pana la unul, si ca vor imbratisa chiar noua religie. Pe fondul amenintarii persecutiei celor din Mecca, s-a decis o plecare furisa la Yathrib, la peste 320 de km in nord. In noaptea de 20 iunie 622, Mahomed si omul sau cel mai de incredere, Abu Bakr, au iesit din ascunzatoare si au inceput faimoasa „heghira”, sau fuga in urma careia aveau sa fie primiti triumfal de catre ansarii din Yathrib. Locul a fost rebotezat *al Medina*—„cetatea fara egal” Heghira marcheaza inceputul unei noi ere—anul „0.a.h.” in calendarul musulman. Pentru Mahomed, cei treisprezece ani de dezamagire si esec se incheiasera. Il asteptau zece ani de cuceriri spectaculoase si de succes inimaginabil.

MAHOMED: O BIOGRAFIE A LUI IBN ISHAQ

Probabil ca cea mai timpurie biografie a profetului Mohamed a fost scrisa de Ibn Ishaq si reeditata de Ibn Hisham. Lucrarea lor a fost tradusa in anul 1955 de A. Guillaume sub numele *The life of Muhammad* si editata de Oxford University Press. Cartea prezinta parte din biografia lui Mohamed, parte din Hadit

Primul din lunga serie de assassinate premise si poruncite de Mohamed a avut loc asupra unui evreu in varsta numit Ibnu'l-Ashraf care a indraznit sa compuna poezii impotriva profetului. Nemultumit de Ibnu'l-Ashraf profetul isi intreaba ostentiv cine ar putea curma viata acestui pagan? La aceasta intrebare de indata se voluntariaza unul din combatantii sai si folosindu-se de siretlicuri si minciuni (premise si incurajate de Mahomed) il ucide pe dusmanul lui Dumnezeu – evreul. Autorul biografiei conchide

---

⁵ William Miller, *A Christian's Response to Islam*, p. 14.

spunand ca atacul impotriva evreului in miez de noapte a bagatspaima in mijlocul evreilor in asa fel incat toti evreii din Medina erau ingroziti pentru propria viata.

Mai mult chiar, imediat dupa mentionarea acestui incident, potrivit biografului lui Mahomed, profetul da porunca sa fie ucisi toti evreii care cad in mainile credinciosilor. Autorul mentioneaza ca aceasta porunca a fost luata foarte in serios de mahomedani. Se precizeaza mai apoi povestea a doi frati, din care unul mahomedan care poarta o discutie pe marginea poruncii primite. Dupa ce mahomedanul omoara un evreu, ii spune fratelui sau ca daca ar fi primit porunca de la Mahomed sa-si omoare fratele, n-ar fi ezitat sa o implineasca. Auzind aceasta replica, fratele de trup a mahomedanului ramane incantat de o asemenea religie si o adopta si el.⁶ Mutilarea si exterminarea a doua triburi evreiesti din Medina s-a soldat cu masacrul tuturor barbatilor din ultimul trib evreiesc al orasului. Potrivit acestui biograf intre 600 si 900 de oameni au pierit la porunca lui Mahomed.⁷

In momentul cuceririi localitatii Mecca un numar impresionant de indivizi au fost vizati sa fie omorati fara nici o imunitate. Crimele de care erau acuzati constau in compunerea de cantece satirice impotriva lui Mahomed sau insultarea profetului intr-o oarecare imprejurare.⁸

Spiritual de razbunare a profetului Mahomed a fost transmis mai departe si slujitorilor sai. Potrivit aceluiasi istoric biografic, in incercarea de a cuceri Mecca soldatii mahomedani au asasinat fara pic de mila chiar si pe cei invalizi sau orbi care nu credeau in Mohamed ca trimisul lui Dumnezeu. Se spune ca unul din soldatii sai s-a intalnit cu un turma de oi pastorite de un cioban ce nu putea sa vada cu un ochi. Acesta a refuzat sa-l creada pe Mahomed, fapt ce i-a atras moartea. In timpul somnului, ostanul profetului l-a macelarit in cel mai groaznic mod prin zdrobirea celuiilalt ochi. Dup ace Mahomed aude aceasta intamplare, Ibn Ishaq mentioneaza ca profetul l-a binecuvantat pe soldat.

Cu siguranta evenimentele de tip Jihad din viata lui Mahomed nu se opresc la aceste scene descrise anterior ci ele sunt doar o imagine firava a ceea ce insemna razboiul pentru profetul pacii.

In mod ciudat, au existat si inca mai exista incercari de a reabilita istoria lui Mahomed prezentandu-l intr-o lumina pasnica, toleranta. Soheib el Hocine, prezinta

---

⁶ „Ibn Ishaq”, *Bibliotheca Sacra*: 369.

⁷ *Ibidem*.

⁸ *Ibidem*.

Islamul si viata lui Mahomed intr-o imagine pacifista. In cartea Marile Religii coordonata de Philippe Gaudin, viata lui Mahomed e prezentata putin diferit. Astfel se spune ca Mahomed a cucerit Mecca fara o picatura de sange si chiar a incheiat o alianta cu tribul crestin din Najran.⁹

Au mai existat si alte incercari trunchiate de a-l prezenta pe Mahomed intr-o lumina incompleta, prezentand doar unele parti placute ale vietii sale, insa existenta sa in general a fost una bazata pe violenta.

JIHADUL CA MOD DE EXTINDERE A RELIGIEI

Activitatea Profetului s-a schimbat pe data de la mustrarile unui predicator la domnia unui conducator dictatorial. In acest nou rol, a inceput evident sa primeasca o noua cunoastere din lumea spiritelor. Din gura lui Mahomed cei credinciosi primeau acum porunci de angajare intr-un conflict armat:

*„Vi se porunceste razboi, desi lucrul acesta este neplacut in ochii vostri;
dar urati poate un lucru care este bun pentru voi...”*

*„Iata! Cei care cred, si se **lupta pe calea lui Allah** (jihad),
acea pot nadajdui sa capete mila lui Allah.*

Allah este iertator...”

„Luptati pe calea lui Allah impotriva celor care se lupta impotriva voastra...”

„Luptati cu ei pana cand persecutia va dispara si religia este pentru Allah”.

(Fragmente din Sura 2)

Aceasta schimbare radicala in conducerea lui Mahomed a insemnat trimiterea unor trupe musulmane de la Medina in lung si-n lat, cu ultimatumul privitor la convertire, tribut sau moarte. Caravanele apartinand locuitorilor idolatri ai Meccai au fost jefuite. Cei ce se impotriveau erau ucisi, convertitii erau crutati, iar prada era impartita intre Mahomed si luptatorii sai. Cateva comunitati evreiesti, la inceput prietenoase fata de Mahomed, au fost subjugate, toti barbatii fiind masacrati iar femeile si fetele luate ca sclave. Mahomed a planuit si a condus personal 27 de campanii militare.

---

⁹ Philippe Gaudin, *Marile Religii*, p. 147.

Planul de lupta a lui Mahomed a cunoscut unele ameliorari in perioada extinderii din peninsula Arabia. Este important sa remarcam ca evreii, crestinii, zoroastrienii si sabeeni au fost tratati diferit de catre Mohamed. Ei au fost numiti *ahl al-kitab*, „oamenii cartii”. Deoarece ei se inchinau unui singur Dumnezeu, Mahomed a dat decretul *dhimmi*. Astfel de populatii puteau scapa cu viata dar trebuiau sa recunoasca suprematia islamului si a lui Allah, sa plateasca taxa speciala *jizya*, si sa accepte un statut servil. Acest *dhimmi* a fost anuntat pentru prima data la asediul Khaybar, un clan evreiesc care a jurat cooperare cu Profetul. Era un aranjament unilateral si putea fi revocat oricand, sub orice pretext, la bunul plac al conducatorilor musulmani. Acest statut *dhimmi* sufocant este inca in vigoare, si este responsabil de incalcarile flagrante ale drepturilor elementare ale omului care le sunt refuzate minoritatilor crestine din tarile musulmane din toata lumea pana astazi. Cu toate ca erau considerati oamenii cartii, Mahomed rupe legatura definitiv cu ei prin faptul ca nu au stiut sa-si pastreze puritatea originara.¹⁰

Ostirea Meccai, desi mult mai mare decat cetele musulmane, a fost infranta in apropierea oazei Bdar. Victoria a fost considerata o dovada in plus in sprijinul chemarii divine a lui Mahomed. In campaniile succesive care au urmat, Mahomed insusi participa si incuraja trupele, prin cuvinte care erau considerate porunci divine. Intr-una din aceste expeditii, Mahomed a fost ranit, a reusit totusi sa-si reorganizeze trupele descurajate si sa le determine sa mearga mai departe pentru a obtine victoria. Evreii din Bani Qureyzah au cazut in dizgratie si au fost asediati timp de o luna. Cand au cautat pace, au fost reprimati prin macelarirea tuturor barbatilor si capturarea femeilor si a copiilor, care au fost apoi vanduti ca sclavi. Masina de razboi a Islamului (jihadul), teritoriile si resursele lui cresteau in ritm accelerat.

Aceste raiduri (38 de toate) dintre anii 622 si 630 au dus la stabilirea unui model, despre care s-a crezut ca a fost lasat de Dumnezeu, in numele islamului. In anul 630, qureyshii din Mecca i s-au supus lui Mahomed fara varsare de sange, adoptand noua lui religie ca lege a tinutului. Idolii au fost indepartati din kaaba si stilul de inchinare musulman catre „Dumnezeul lui Avraam” a fost impus prin forta. In prima decada de dupa heghira Mahomed devenise rege al Meccai si conducator necontestat al intregii Arabii.

---

¹⁰ Mircea Eliade, *Istoria Credintelor si Ideilor Religioase*, p. 81.

Asa cum aveau sa arate anii care au urmat, hoardele Profetului inarmate cu sabii abia incepeau planul de cucerire a lumii prin jihad–„luptand pe calea lui Allah.” Este ingrijorator, eufemistic vorbind, de remarcat rolul central al jihadului in gandirea si practica musulmana.

La doar doi ani dupa victoria surprinzatoare de la Mecca, in anul 632 d.Hr., Profetul a murit. Desi nu a lasat nici un succesor, Abu Bakr a devenit primul dintr-o serie de califi razboinici.

Influenta lui Mahomed a fost asa de mare incat la moartea profetului, se spune ca Abu Bakr s-a izolat in casa proprie si a rostit urmatoarele cuvinte. *Tu esti tatal si mama mea, O Apostol a lui Dumnezeu, cel mai drag din viata, cel mai drag din moarte*¹¹. De remarcat e faptul ca Mohamed dupa moartea sotiei sale Kadija si-a mai luat inca 9 sotii, printre care favorita lui a fost fiica lui Abu Bakr.¹²

Dupa moartea lui Abu Bakr a urmat Omar, care a dus si mai departe politica de cucerire prin forta a islamului alungand cu totul din pe bizantini din Siria si supunand chiar Mesopotamia. In aproape 25 de ani, islamul adusese multe state in situatia de a plati tribut, printre ele aflandu-se Egiptul, Palestina, Siria, Mesopotamia, Libia si Persia.¹³ Cuceririle jihadului au continuat neabatute timp de un secol de la moartea Profetului

JIHADUL IN HADIT

Cel mai respectat interpret, **al Bukhari** (810-870 A.D.) pe care am putea sa-l consideram „apostolul Pavel al islamului” considera jihadul unul dintre fundamentele credintei. Un autor musulman de marca a spus recent: „*Ori de cate ori musulmanii vor avea parte de o revigorare a credintei lor, va fi si jihad. Jihadul este inradacinat in caracterul si comportamentul Profetului, precum ziua urmeaza noptii.*” Allah, prin urmare, va fi intotdeauna pentru musulmani Dumnezeul bataliilor si fiecare musulman drept-credincios este un luptator supus lui. Jihadul este Marea lor Trimitere.

Renumitul al Bukhari, care a compilat *hadith*-ul, a considerat jihadul, sau razboiul sfant, ca fiind al saselea stalp al Islamului, facand din el o obligatie sfanta pentru toti credinciosii. Cateva citate din aceasta scriere ar fi suficiente pentru a intelege importanta

---

¹¹ Kenneth Cragg, *The Call of the Minaret*, p. 71.

¹² Nadia Anghelescu, *Introducere in Islam*, p. 33.

¹³ Emilian Vasilescu, *Istoria Religiilor*, p. 157.

acordata razboiului sfant. In volumul 4:55 Profetul lui Alah ar fi spus „*ca Paradisul sta sub umbra sabiei*”. Mai mult, Alah primeste ordin sa lupte pana ce toti oamenii vor ajunge sa se inchine lui Alah.¹⁴ Spusele lui Mohamed sunt foarte dure impotriva celor care leapada credinta Islamului. El ajunge sa afirme ca cine isi va schimba religia Islamica, va trebui omorat. La un moment dat profetul trecea printr-un loc numit Al-Abwa si a fost intrebat daca ii este permis sa atace paganii noaptea cu riscul ca din cauza intunericii sa ucida si femei nevinovate. Profetul potrivit Hadith-ului raspunde acestei intrebari in modul cel mai crud cu putinta afirmand ca atat femeile cat si copiii fac parte dintre pagani si pot fi ca atare ucisi.

Intr-o alta colectie din Hadith numita *Sunan Abu Dawud* poarta un capitol numit *Excelenta uciderii unui infidel*, capitol care trateaza aceasta problema. Abu Harairah il citeaza pe Apostolul lui Alah spunand asa *un infidel si cel care-l omoara niciodata nu vor ajunge amanoi in iad*. Cu alte cuvinte, traducatorul musulman al acestei colectii pune ca o nota de subol ideea ca cel care omoara un infidel in razboiul lui Alah va avea pacatele iertate si va merge direct in Paradis.¹⁵

JIHADUL SI CORANUL

Poate ca cea mai clara evident a faptului ca Islamul nu poate exista fara Jihad este chiar sursa cea mai autoritativa a religiei – Coranul. Urmatoarele versete sunt doar cateva exemple ideologice ale Jihadului, stipulate in cartea autoritativa a Islamului. Fara doar si poate, ele reprezintă dovezi ale promovării religioase a razboiului islamic.

Mai intai Sura 2 aminteste de necesitatea razboiului impotriva dusmanilor, razboi care porneste in conceptia mahomedanilor ca mijloc de aparare si contraatac (2:186–188): “*Luptati-va pentru calea lui Dumnezeu impotriva celor ce voiesc sa se lupte cu voi insa nu incepeti cu nedreptul, caci Dumnezeu nu-i iubeste pe cei nedrepti. Omorati-i unde-i gasiti si goniti-i de acolo de unde v-au gonit pe voi , caci ispita e mai rea decat omorul, insa nu luptati impotriva lor langa templul sfant, doar daca se lupta ei impotriva voastra acolo; omorati-i, caci aceasta este rasplata celor necredinciosi. Ci luptati*

---

¹⁴ “Islam, Holy War and the Possibility of Rapprochement”, *Bibliotheca Sacra*.

¹⁵ *Ibidem*.

impotriva lor pana ce nu va fi ispitita, ci va fi legea lui Dumnezeu; iar daca vor inceta, nu tineti dusmani, ci numai fata de cei nelegiuiti.

Tot in Sura 2 (2:212), Mohamed merge pana acolo ca stipuleaza faptul ca *„Razboiul va este oranduit si el va este urat. Poate ca urati tocmai ceva ce este bun pentru voi si poate iubiti ceva ce este rau pentru voi, insa Dumnezeu stie aceasta iar voi nu o stiti.*

Promisiunea raiul divin este voalata prin participare in Jihad in Sura 3:194,195: *„Iar pe cei ce au pribegit si fura alungati din casele lor si au suferit pentru drumul Meu si s-au luptat si au fost omorati, voi sa-i curatesc de rautatile lor si sa-i duc in gradini patrunse cu rauri dedesupt. Rasplata e de la Dumnezeu si la Dumnezeu e cea mai frumoasa rasplata”*

In lupta sfanta, Mahomed avertizeaza ca oricine va ucide un credincios (un mahomedan) va cadea sub pedeapsa blestemului lui Allah. Pe de alta parte, cei care lupta impotriva necredinciosilor vor fi binecuvantati mai mult decat cei care nu lupta, in ciuda indisponibilitatilor lor.

Cei credinciosi care raman acasa fara sa fie bolanvi nusunt asemenea cu cei care lupta pe drumul lui Dumnezeu cu avere si putere. Dumnezeu ii ridica mult mai mult pe cei ce se lupta cu avere si putere fata de cei ce raman acasa. Dumnezeu le-a fagaduit tuturor frumosul, insa celor ce se lupta le da mai mare rasplata decat celor ce raman acasa, cu o treapta mai mult (le da si) iertare si indurare, caci Dumnezeu este iertator, indurator. (Sura 4:95-98)

Dedicarea totala in lupta sfanta trebuie dusa pana la sacrificiu de sine. Profetul Mahomed isi indeamna ostirea sa lupte pana la ultima picatura de sange, asa dupa cum spune in aceeasi Sura in versetul 76: *„sa se lupte, deci, in drumul lui Dumnezeu, numai aceia care dau in schimb viata lumii de acum pentrulumea de apoi. Iar cel ce se lupta, pe drumul lui Dumnezeu, fie ca este omorat sau biruieste lui ii dam in sfarsit rasplata mare.*

Jihadul potrivit Coranului trebuie promovat prin exemplu personal in asa fel incat cat mai multi mahomedani sa-l imbratiseze; Sura 4:86: *„lupta-te pe drumul lui Dumnezeu, si numai tu insuti sa fii silit la aceasta, pe cei credinciosi insa atata-i la lupta, poate ca Dumnezeu va impiedica vitejia necredinciosilor, caci Dumnezeu are vitejie mare si poate mai bine pedepsi.*

Desi erau considerati oamenii cartii, Coranul se contrazice prin interzicerea legaturilor dintre mahomedani si crestini si iudei, dupa cum Sura 5:56 afirma: *„O, voi, cei ce credeti, nu lasati jidovi sau crestini ca prieteni nuami intreolalta. Cine din voi inasa si-i alege ca prieteni, este ca si unul din ei. Dumnezeu nu ocarmuieste un popor nelegiuit.*

O descriere cat se poate de categorica a luptei ce trebuie dusa impotriva necredinciosilor o face Sura 8:12–17. In descrierea Jihadului este introdusa scuza prin care nu omul omoara ci Dumnezeu este Cel care duce la implinire moartea necredinciosilor: *“Eu sunt cu voi, intariti, deci, pe cei ce cred, arunca-voi frica in inimile necredinciosilor, deci taiati-le gaturile si taiati-le toate varfurile degetelor. Aceasta anume pentru ca s-au impotrivit lui Dumnezeu si trimisului sau. Insa pentru cel ce se impotriveste lui Dumnezeu si trimisului Sau, Dumnezeu este foarte pedepsitor. Aceasta e pentru voi, gustati-o deci, pentru cei necredinciosi este pedeapsa focului. O voi ce ce credeti daca intampinati pe cei necredinciosi gata la lupta, nu le intaorceti spatele. Caci cel ce le intoarce, in ziua aceea, spatele sale, doara daca e abatut prin lupta, sau se indreapta spre alta ostire – acela vine la pedeapsa lui Dumnezeu si locuinta sa este iadu, rau este drumul incolo. Voi nu i-ati omorat ci Dumnezeu i-a omorat. Si nu tu ai aruncat cand ai aruncat, ci Dumnezeu a aruncat, ca sa ispiteasca pe cei credinciosi cu ispita frumoasa. Dumnezeu doar aude, stie. „*

Asemenea strigatelor de revolta ale lui Ben Laden din cotidian, Sura 8:69 aminteste de chemarea profetica a lui Mahomed de a atata poporul la lupta: *„O profetule, atata-i pe cei credinciosi la lupta; daca dintre voi douazeci sunt statornici, biruiesc ei douasute, iar daca sunt intre voi o suta, biruiesc ei o mie din cei necredinciosi, deoarece acestia sunt un popor nepriceput.*

Sura 9:29 promoveaza Jihadul cu scop economic. *“Luptati-va impotriva celor ce nu cred in Dumnezeu si in ziua de apoi si nu opresc ceea ce a oprit Dumnezeusi trimisul Sau si nu marturisesc marturia adevarului – dintre cei carora li s-a dat Scriptura –pana ce nu dau tributul din mana si sunt umiliti.*

Sunt multe alte referinte fie directe fie voalate cu privire la importanta Jihadului pentru un musulman, referinte care sadesc razboiul sfant ca mod de viata in comportamentul mahomedan. Jihadul ajunge sa fie onorat si cinstit ca singura cale sigura de a-i face pe plac unui Alah nehotarat, asa dupa cum spune Sura 61:4: *„Dumnezeu ii*

iubeste pe cei ce se lupta pe drumul Sau, in linie de lupta, ca si cand ar fi o zidire bine intarita”

Multi teologi islamici vor afirma ca versetele din Coran ce promoveaza Jihadul fac referire strict la un eveniment istoric intamplat in viata lui Mahomed. De vreme ce Mahomed a fost persecutat in Meca timp de 13 ani legitimitatea razboiului parea la indemana, mai ales in urmatoorii zece ani. Problema cu acest punct de vedere consta tocmai in faptul ca scrierea sfanta nu mentioneaza ca lupta respective trebuia restrictionata la un loc si o situatie speciala. Spre deosebire de luptele prezentate in Vechiul Testament, in Iosua, unde era specificata porunca razboiului pentru un anumit grup, timp si loc, razboiul prezentat de Coran este universal si aplicabil pentru toate timpurile si locurile.

Pentru a apara Islamul si a nega importanta Jihadului in teologia lui, apologetii islamisti sustin ca razboiul reprezinta se practica doar pentru propria aparare. Jamal Badawi, un popular apologet mahomedan sugera ca Jihadul armat e permis in doua conditii : ca mijloc de aparare sau a lupta impotriva opresatorilor.¹⁶ Desi Badawi este destul de exact in descrierea conditiilor ce declanseaza Jihadul, el falmineteaza in prezentarea intelesului termenilor „mijloc de aparare” si „lupta impotriva opresatorilor” Multi mahomedani considera ca daca liderii nationali nu recunosc suprematia Islamului , acesti lideri sunt opresatorii islamului si ca atare Jihadul este indreptatit.¹⁷ totodata multi mahomedani sustin ca orice import crestian, iudeu, etc asupra unei tari islamice reprezinta un mijloc pentru a putea declansa Jihadul ca protectie interna. (razboi de aparare)¹⁸

JIHADUL IN CONTEMPORANEITATE

CASA ISLAMULUI–CASA RAZBOIULUI

Perspectiva Islamului asupra lumii imparte toate popoarele, toate tinuturile, toate religiile si guvernele in doua sfere distincte. Musulmanii de pretutindeni locuiesc in *dar-*

---

¹⁶ Diana Eck, *A New Religious America*, p. 238.

¹⁷ John Kelsay, *Islam and War*, p. 35.

¹⁸ Mark Galli, „Now What? A Christian response to Religious Terrorism”Christianity Today: October 22/2001

al-islam, casa supunerii (casa Islamului), in timp ce toti ceilalti traiesc in *dar-al-harb*—casa razboiului. Interesant de remarcat e faptul ca nu se numeste casa ne-islamului ci casa razboiului.

Desi lumea islamica este vasta si cuprinde foarte mult teritoriu, toti musulmanii sunt cuprinsi in casa islamului, casa pacii. Criteriul prin care cineva intra in casa islamului este afirmat in cartea „The Call of the Minaret” a lui Kenneth Cragg. El afirma ca desi islamul variaza in functie de obiceiurile locurilor in care se gaseste, variaza in functie de lumea spiritelor sincretiste in care se intalneste, totusi casa islamului este definita de simpla marturie de credinta a oamenilor locului, **La ilaha ila Allah; Muhammadur-rasul Allah** prin care isi declara aderenta la Islam.¹⁹

In teologia musulmana pura se declara o continua stare de razboi asupra tot ce este nemusulman. Ayatollahul Khomeini al Iranului li s-a parut cel putin straniu majoritatii americanilor cand a declarat: „*Guvernele lumii ar trebui sa stie ca islamul nu poate fi infrant. Islamul va fi victorios in toate tarile lumii, si islamul si invataturile lui vor cuceri intreaga lume*”²⁰. Spunand aceasta, Khomeini nu facea decat sa reafirme declaratia traditionala a lui Mahomed la asediul de la Khaybar: „*Pamantul ii apartine lui Allah si Trimisului sau.*”

Acesta este motivul pentru care juristii musulmani spun ca infidelii stapanesc teritorii in mod ilegal, care ar trebui sa se intoarca prin drept divin la adeptii religiei adevarate. Prin urmare, jihadul este sfant si drept deoarece returneaza tinuturi si averi care ar trebui sa fie parte din *dar al-islam*, dar care au fost retinute in mod ilegal de *dar al-harb*.

ISLAMUL CA UMMAH

Islamul este o civilizatie. Este o religie care a dat in primul rand un sistem legal unic si raspandit, care include individul, societatea si natiunile sub regulile de conduita. Daca esti musulman trebuie sa te comporți in acord cu legile islamului, care se afla in Coran si sunt foarte diferite de invataturile din Biblie.²¹

---

¹⁹ Kennet Cragg, *The Call of the Minaret*, p. 193.

²⁰ „International Herald Tribune”: 17 aug./1979.

Islamul pretinde sa-i stranga pe toti credinciosii, bogati sau saraci, din toate natiunile intr-o singura *ummah*, sau fratietate. Conceptul este seducator, dar in fapt exista aproximativ 895 de variatii musulmane etno-lingvistice potrivit cercetatorilor de la Institutul Zwemer.

Potrivit lui George Fry ummah reprezinta aceea fratietate care include totul, pentru un mahomedan fiecare parte din viata sociala, familiala, private primeste semnificatie prin prisma societatii in care traieste.²² Fazlur Rahman, un celebru teolog mahomedan Pakistanez afirma ca existenta comunitatii transnationale de credinta ummah reprezinta caracteristica majora a Islamului.²³

Exista doua diviziuni majore in *ummah*. (1) Musulmanii sunniti se calauzesc dupa Coran si *hadith*, si alcatuiesc aproximativ 90% din lumea musulmana. (2) Musulmanii siitii pun un mai mare accent asupra persoanei Profetului si asupra cuvintului rostit al succesorilor sai—imamii. Musulmanii siiti sunt in genere fundamentalisti si extremisti. Ei il idolatrizeaza pe martirul Hussain, care a fost ucis in batalia de la Karbala, (680 d.Hr.). diferenta majora intre cele doua partide o consta autoritatea de conducere in Islam. Sunitii considera ca cea mai buna, iscusita persoana poate conduce lumea islamica, asa cum Abu Bakr i-a urmat lui Mahomed, pe cand siiti considera ca doar descendentii lui Mahomed numiti din generatie in generatie imami pot conduce lumea islamica.²⁴

Renuntarea la islam este considerata tradare politica, si uneori se poate pedepsi cu moartea. In cadrul *ummah* exista o ascensiune globala a fundamentalismului

Aceasta civilizatie a creat o lege a teritoriului foarte importanta si fundamentala. Orice teritoriu care intra sub legea islamului nu poate fi dezislamizat. Chiar daca la un moment dat inamicii [neislamici] iau inapoi teritorii care au fost sub conducerea islamica , acestea sunt considerate a fi pentru totdeauna posesie islamica. Acesta este motivul pentru care totdeauna cand este vorba despre conflictul arabo-israelian auziti repetandu-se cuvintul teritoriu, teritoriu. Exista si alte aspecte ale conflictului, dar teritoriul este de foarte mare importanta. Islamul s-a nascut cu ideea ca trebuie sa conduca lumea. Deci ideea este ca intreaga lume nu va deveni o lume musulmana in acest timp, ci ca ea va fi ingenucheata sub conducerea islamului.

---

²² George Fry, *A Survey of the Muslim Faith*, p. 1.

²³ *Idem*, p.17.

²⁴ William Miller, *A Christian Response to Islam*, p. 54.

Aceasta comunitate, fratie nu se poate governa decat pe baza Sharia. Sharia este legea de convietuire islamica bazata pe cartea sfanta Coran, pe culegerea Hadith si pe judecatile date din generatie in generatie de judecatori mahomedani.²⁵ Shari'a este cuvantul arabic care inseamna „drumul spre locurile cu apa”, fiind drumul pe care fiecare mahomedan trebuie sa-l urmeze.²⁶ Sharia include comportamentul si viata unei persoane in intregime, ceea ce face acasa, in afacerea lui, in legatura cu vecinii, in relatie cu familia si in implinirea atributiunilor religioase. Potrivit aceluiasi dictionar de religii, Sharia contine si doua tipuri de legi speciale, *legi specifice locului* si *legi civile si guvernamentale*.²⁷

ISLAMUL SI ACTELE TERORISTE

Moartea pentru un tel este cea mai mare onoare, si atrage dupa sine intrarea imediata in paradis. Din acelasi motiv, mii de baieti iranieni s-au sacrificat cu bucurie in incercarea de a curati campurile minate de catre irakieni, din zona Iranului de vest, ramase in urma lungului conflict dintre cele doua state. Fiecare baiat purta in buzunar cate o cheie de plastic, despre care Khomeini spunea ca era „cheia paradisului”. Copiii erau mandri sa devina martiri pentru marele lor Ayatollah, un titlu, care in traducere inseamna *minune a Domnului*.

In zilele atentatului de la 11 septembrie din Statele Unite, prof. Moshe Sharon spunea ca Bin Laden distribuia un pamflet prin care initia Jihadul impotriva americanilor prin faptul ca America pangareste Arabia cu picioarele ei murdare. Exista americani in Arabia, acolo unde nu ar trebui sa fie nici un crestin

Pacea in islam poate exista doar in lumea islamica. Nu poate exista pace decat intre musulman si musulman. Cu lumea non-musulmana si oponentii non-musulmani nu poate fi decat o singura solutie – o incetare a focului pana cand musulmanii pot dobandi mai multa putere. Este un razboi vesnic pana la sfarsitul zilelor. Pacea va veni doar in momentul in care islamul va invinge.

---

²⁵ George Fry, *A Survey of the Muslim Faith*, p. 5.

²⁶ David A. Brown, *A Guide to Religions*, p. 211.

²⁷ *Ibidem*.

Deși în lume există mai multe școli de interpretare a Islamului, există o școală în Arabia Saudită numită Hanbali, unde interpretarea Jihadului este foarte strictă. De obicei teroristii sunt instruiți ideologic aici

Scolile de interpretare a Coranului răspândesc încă de la o vârstă fragedă ideile Jihadului. Arabia Saudită reprezintă țara în care religia este sponsorizată de stat, iar textele islamice conțin idei de tipul războiului sfânt împotriva Creștinilor și Iudeilor. Copiii sunt învățați de mici că Hadith profetește victoria musulmanilor asupra evreilor, iar evreii și creștinii trebuie văzuți ca dușmani ai credincioșilor de care trebuie să se ferească.²⁸

În ultima vreme se vorbește foarte mult despre „fundamentalismul islamic”. Termenul *usuliyy* (fundamentalist) la început era aplicat doar teologilor mahomedani care chemau oamenii spre întoarcere spre marile surse ale credinței și modelele de organizare a cetății – luându-se modelul suprem cetatea Medina.²⁹ Astfel în cotidian pentru ca Sharia să fie introdusă se militează în unele cercuri pentru egalizarea funcției de conducere laică cu cea religioasă. În unele țări ca Maroc sau Arabia Saudită șefii de stat sunt și lideri spirituali.³⁰

Lumea în care trăim propune un nou tip de islam. Începând cu El-Banna, activistul egiptean care creează „frăția musulmană” și continuând cu puternica organizație *Frontul Islamic Mondial al Jihadului* cotidianul nostru propune salafismul ca mișcare de unificare islamică pentru a întoarce lumea la Sharia mahomedană.

Hamas, jihadul islamic, Hezbollah, și alte asemenea grupuri islamice teroriste fac parte dintr-o listă de aproximativ 50 de grupuri ce militează în special prin jihad atât împotriva guvernelor islamiste care colaborează cu necredincioșii (în special America) cât și împotriva tuturor celor care nu sunt aduși încă în casa Islamului.

CONCLUZII

Intrucât revelația divină a Islamului a fost mai mult decât discutabilă, singura șansă de propagare a acestei noi religii era forța. Începând cu modelul vieții lui Mahomed

---

²⁸ www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/saudi/etc/textbooks.html

²⁹ Nadia Anghelescu – *Introducere în Islam*, p.79

³⁰ *Ibidem*

si continuand cu invataturile sale transferate prin Coran si culegerea spuselor sale, Isalmul este inseparabil de Jihad.

Islamul s-a extins prin Jihad si va continua sa se extinda in special prin diferite forme ale Jihadului. Orice incercare din partea teologilor islamici de a scuza Jihadul se izbeste de realitatea implacabila a existentei lui chiar de la origine si pana acum.

Probabil ca singura fraza care s-ar potrivi descrierii peisajului Jihadului din cadrul Isalmului ar fi cea a lui Norman Geisler care afirma ca lumea trebuie sa ia in serios credinta mahomedana si sa gaseasca parghiile necesare contraatacarii ei exact prin opusul Jihadului si anume prin dragoste.³¹

---

³¹ Norman L. Geisler and Abdul Saleeb, *Answering Islam: The Crescent in Light of the Cross*, p. 318.